

OSRAĆ (11) *vb pf*

o *prawdopodobnie jasne* (tak w o-); a *jasne*.

inf osrać (2). ◇ *fut* 2 sg osrasz (1). ◇ *praet* 3 sg m osrał (7). ◇ *plusq* 3 sg m był osrał (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przyłądów) – XVII(XVIII) w.

Wydalić kał na kogoś lub na coś [kogo, co] (11) : *RejFig* Aa8 [4 r.], Bb7 [2 r.]; *Pátrzayże chędogiego/ páníłkiego połogu. A pod łozem káluże/ pyerza pełno wśzędę/ [...] Ano ze wśząd perfumy/ á ze wśząd troćifzki/ Ze połpołu y s pánem/ mogłby ośrać wśzytki. RejZwierz* 140.

osrać na co (1): *PLeban* powźzednią śpowiedź gdy chłopom rozdawał/ *W ten čás go wrobl lataiąc ná łysinę ośrał RejFig* Aa8.

Przysłowia: Niech chłop łáie iáko chce [*na myśliwych niszczących zbiory*]/ wierę go ośrał pies. *RejZwierz* 103v.

Byś miał y Burmiłtrzá brátá/ Rulfyźli tu [w sklepie] ośraź kátá. Wnidzieźli tu to wiedz pewnie/ Zeć być przed miáltem ná drewnie. RejZwierz 237.

Przen: Oszkalować (1) : A gdy pobaczys chytrego Vczinze fię za prołtego. Ale fię wźdy meiy [!] na pyeczy [...]. Bo by czie drugim oznaymył Niekazdyc by potem wierził. A wierzmy zec nietrzeba śpać Dzys/ kto fię niechcze dać ośrać. *RejKup* e3.

Formacje współrdzenne cf SRAĆ.